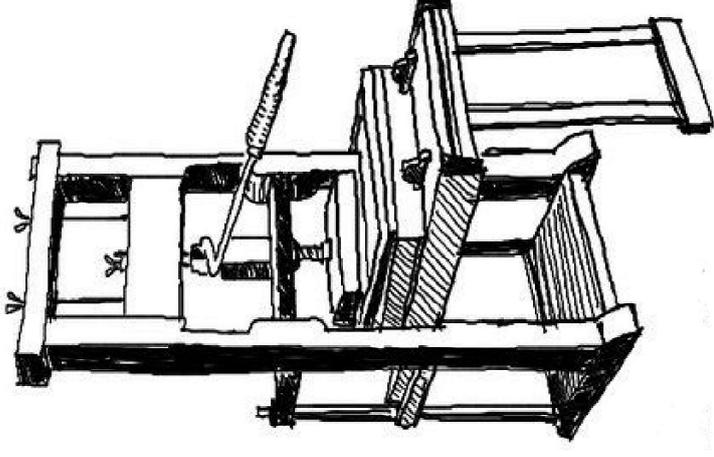

ESTRA
PISTRO
DISTRI

Ⓐ Ⓜ Ⓝ

POLIZIARI BURUZKO ZAZPI MITO

Jatorrizko testua:

*-Seven Myths about the Police-
Crimethinc*

Gaztelerazko itzulpena:

*-Siete mitos sobre la Policia-
P. Herakleo*

Euskarazko itzulpena:

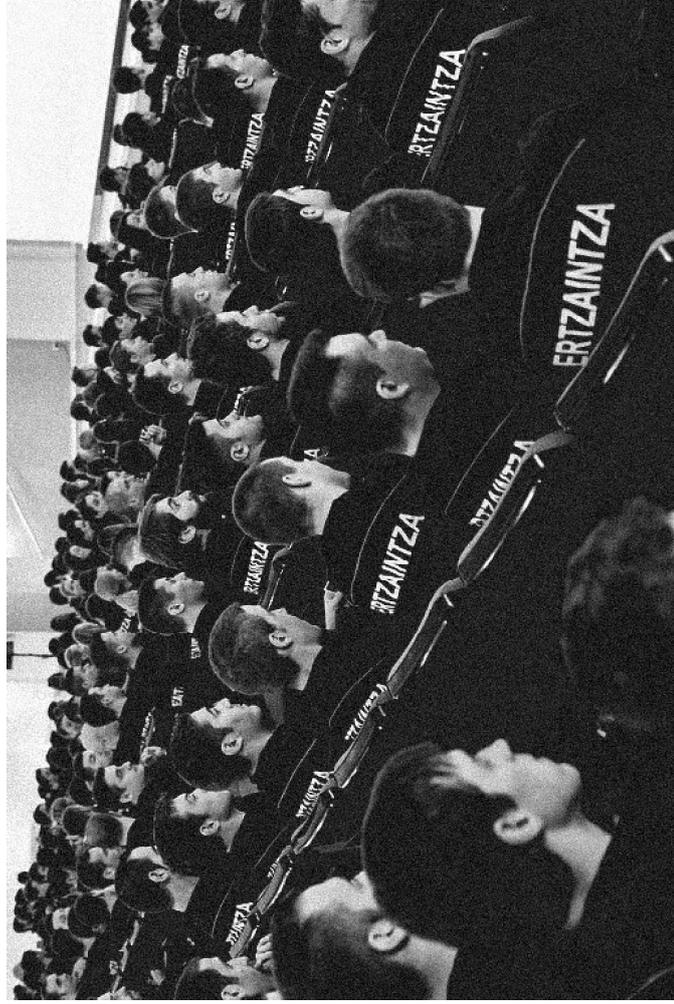
*-Poliziari buruzko zazpi mito-
Txiribiton*

Testua kopiatzea eta erreproduzitzea gomendatzen da, betiere etekin ekonomikorik ateratzeko asmorik ez badago. Ez dugu jabetza intelektualean sinisten. Norbaitek inpresio gastuak baino gehiago eskatzen badizkizu fanzine hau lapurtu.

Irakurri eta pasatu!

*“Takin exaxu xeri men egiten dion edoxem
pertonak isilean, eta exarriko xaion
bidegabekeriaren eta gaixkiaren neurri
zehatza aurkituko duzu; eta hauek
aurrera jarraituko dute erresistentzia
egon arte, hitxekin, kolpeekin, edo biekin”*

- Frederick Douglass

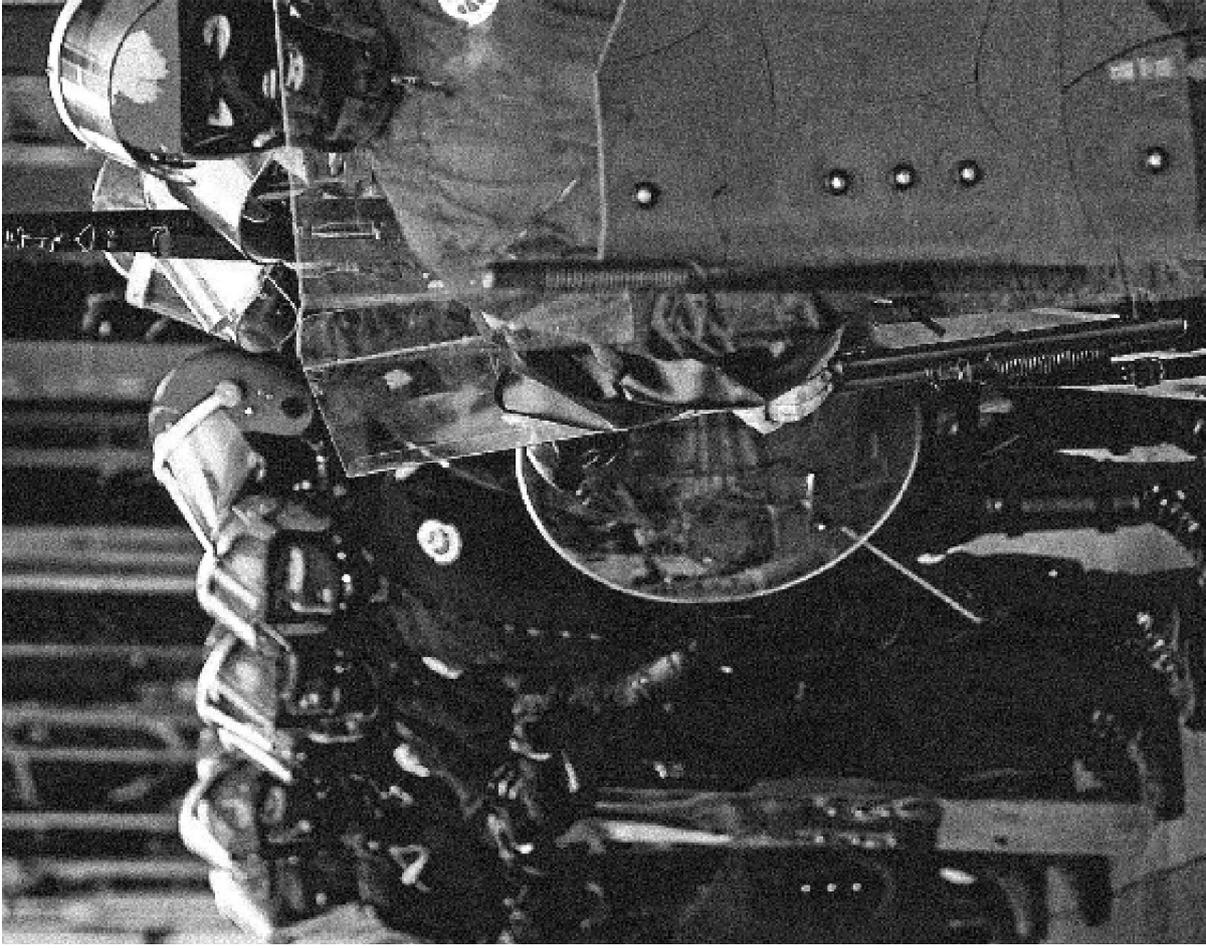

POLIZIARI BURUZKO ZAZPI MITO

Kontaktua:

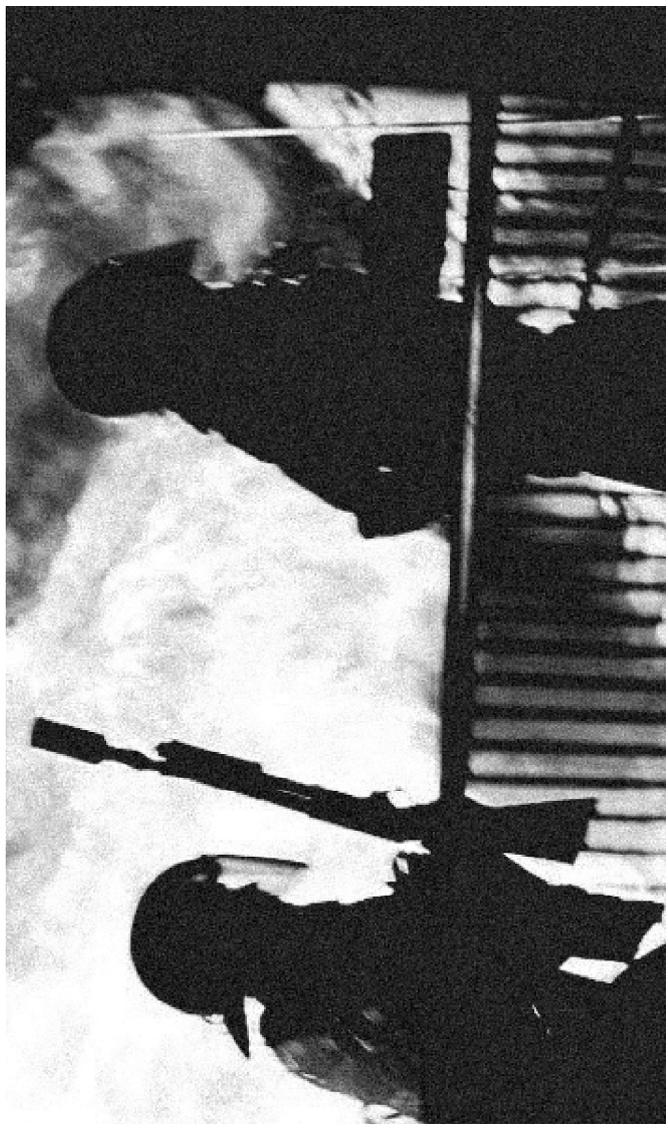
estraperlodistri@protonmail.com
<https://lestraperlodistri.noblogs.org/>

2020, Udaberria

Poliziak ere pertsonak dira eta izaki bizidun guztien errespetu bera merezi dute. Kontua ez da sufritzea merezi dutela edo justiziaren aurrera eraman behar ditugula. Kontua da, termino pragmatiko hutsetan, ez dugula onartu behar jendea gaizki tratatzea, ezta ordena sozial bidegabea ezartzea ere. Bizitza zapalkuntzaren uztarripean igaro dutenentzat biziberritzaila izan daitekeen arren azkenik zapaltzaileekin nola kontuak dituzten diren ikustea, askapena ez da mendeku kontua, hau beharrezkoa ez izatea lortzea baizik. Horregatik, batzuetan poliziarri su ematea beharrezkoa izan daitekeen arren, ez da justizia propioaren izpiritu mendekatzailearekin egin behar, baizik eta ardura eta errukiz beteriko leku batetik, poliziarengatik ez bada, modu baten edo bestean euren eskuetan sufrituko luketenengatik behintzat.

Poliziarri zilegitasuna kentzea ez da soilik onuragarria errepresio poliziala jasaten dutenentzat, baita polizia hauen familientzat eta eurentzat ere. Polizia-agenteek, etxeko indarkeriaren eta haur-abusuaren tasa neurritz kanpokoak izateaz gain, gizarteko sektore gehienek baino joera handiagoa dute erailtzeko, euren buruaz beste egiteko eta menpekotasunak izateko. Polizia agenteak euren enpleguak uztera bultzatzen dituen edozer gauza euren ongizaterako da, euren maiteen ongizaterako eta gizarte osoaren ongizaterako. Inork zapaltzen ez duen eta zapaldua ez den mundu batean sinesten dugu, inork beldurrez bizi behar ez duen mundu batean.

7.- Polixiari aurre egitea indarkeria da -ex zaitu eurek baino hobea egiten

Horren arabera, indarkeria menderatzeko modu bat da berez, eta, beraz, bateraezina autoritateari aurka egitearekin. Indarkeria erabiltzen dutenek, euren zapaltzaileen antzera jokatzan dute, eta horrela hasieratik galtzen dute.

Hau oso sinplista da. Bortxatzaile batengandik defendatzen den emakumea, bere erasotzailea bezalakoa al da? Matxinatu ziren esklaboak, euren esklabisten berdinak al ziren? Zilegizko defentsa existitzen da. Kasu batzuetan, indarkeriak desberdintasuna indartzen du; beste batzuetan, berriz, aurre egiten dio. Oraindik sistema autoritario batean fedea duten pertsonentzat, arauak jarraitzea -berdin du moralak edo legalak diren-lehentasunik handiena da, edozein preziotan: hori egiteagatik saria lortuko dutela uste dute, gainerakoekin zer gertatzen den kontuan hartu gabe. Pertsona horiek euren buruari kontserbadore ala bakezale deitzen dioten, ez du diferentzia handirik azken finean. Bestalde, erantzunkizuna gure gain hartzen dugunontzat, galderarik garrantzitsuena da: zer behar dugu mundua leku hobea izateko? Batzuetan, indarkeria ere erantzunaren parte izan daiteke.

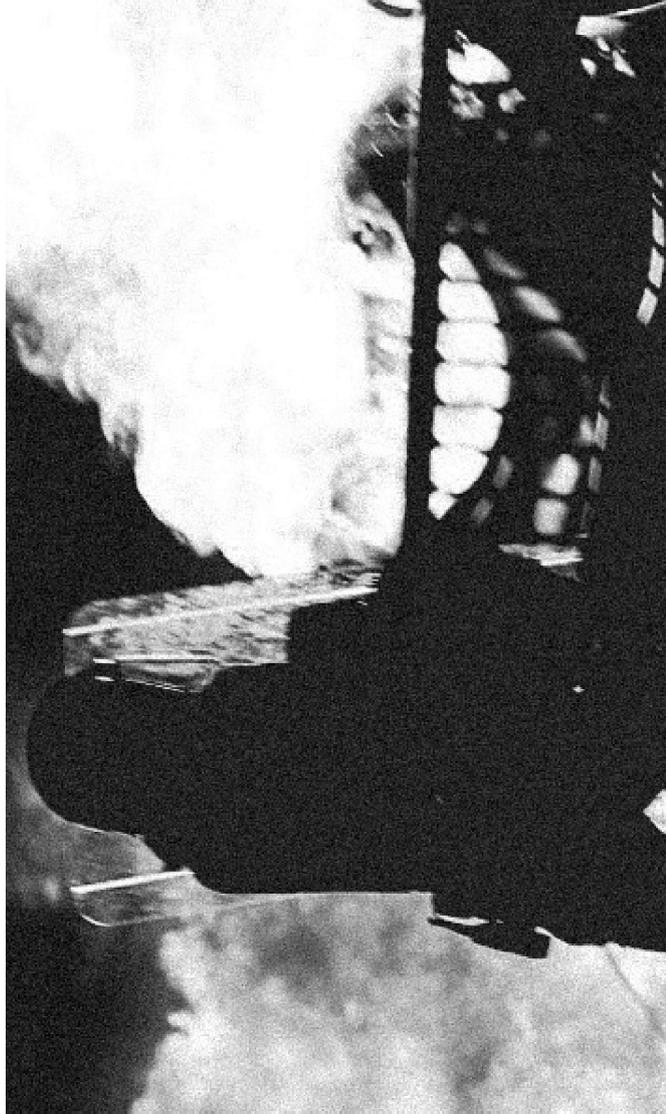
Hiru Kulturen Plaxan elhunka ikasle sarraskitu zituxtenak, Italian Carlo Giuliani, Estatu Batuetan Amadou Diallo, Kolonbian Nicolas Neira, Espainian Lucrecia Perez eta Txilen Claudia Lopez hil zituxtenak, “demokraziaren itxuleraren” ondoren. Txilen Victor Jararen mingaina mostu eta eskuak hautsi zituxtenak, eta Hegoafrikan Steve Bikoren garezurra, Argentinatik Zaireinako disidenteak desagerrararazi zituxtenak, Josef Stalin zerbitzatu zituxtenak, Hegoafrikan eta Palestinan apartheid-a eta Estatu Batuetan arraza-segregazioa indartu eta indartzen dutenak. Pantera Beltzak eta askapenaren teologiako apaizak galdekatu zituxtenak, Ekialdeko Alemanian 16 milioi pertsona miatu zituxtenak, xaintza-kamerekin eta telefono bidezko interbentzioekin kontrolatzen gaituxtenak, gas negar-eragilea eta gomazko balak jaurtitzen dituxtenak, manifestazioak eskuetatik ateratzen xaixeienean, greba bakoitzean patroiak defendatzen dituxtenak. Goseak dagoen pertsona baten eta jamariz betetako apalategien artean geratzen direnak, etxerik gabeko pertsona baten eta hutsik dauden eraikinen artean, etorlein bakoitzaren eta bere familiaren artean.

Herrialde guztietan, garai guztietan, esaten digute ezinbestekoak direla, xuek gabe gu elkar hiltzen egongo ginatekeela.

Baina ondo dakigu zeintzuk diren hiltzaileak.

Ex dugu luzaroan jasango.

Polizia nonahi, justizia inon ere ez.

1.- *Poliziak xilegixko autoritatea du*

Batez besteko poliziak ez dira legeetan adituak; seguru asko protokolo orokorrak ezagutuko dituzte, baina oso gutxi dakite legeei buruz. Horrek esan nahi du euren aplikazioak engainu, inprobisazio eta desonestasun ugari dakartela. Poliziak askotan gezurra esaten du: “Oharpen bat jaso dut, zure deskribapena duen norbait krimen bat gauzatzen ari zela esanez. Zure identifikazioa erakutsiko didazu?”

Horrekin ez dugu esan nahi legeak bidezkotzat hartu behar ditugunik aurretik pentsatu gabe. Sistema judizial osoak diru eta botere gehien duten pertsonen pribilegioak babesten ditu. Legeak obeditzea ez da beti moraliki zuzena dena, inmorala ere izan liteke. Esklabotza legezkoa zen, eta ihes egiten zuten esklaboei laguntzea, legez kanpoko. Naziak hauteskunde demokratikoen eta agindutako kanalen bidez onartutako legeen bidez iritsi ziren boterera Alemanian. Kontzientziaren indarrarengan sinetsi beharکو genuke, zer den onena egitea jakiteko, legeak edo poliziaren mehatxua kontuan hartu gabe.

2.- *Poliziak langileak dira, gu bezala; gure aliatuak izan behar lirateke*

Zoritxarrez, alde handia dago “denaren” eta “izan beharکو lukeenaren” artean. Poliziaren zeregina agintari klasearen interesak zerbitzatzea da; eurekin esperientzia txarririk izan ez duena, pribilegiatua, otzana edo biak izan daiteke. Gaur egungo polizia ofizialek badakite zehatz-mehatz non sartzen ari diren erakunde horretan sartzen direnean. Uniformedun pertsona hauek ez dituzte bakarrik katuak zuhaitzetatik jaisten. Bai, askok presio ekonomikoagatik hartzen dute lana, baina faktura bat ordaindu behar izatea ez da aitzakia familiak hausteko, kolorezko gazteak jazartzeko edo manifestariei gas negar-eragilea erabiliz erasotzeko. Euren kontzientziak saltzen dituztenak etsai potentzialak dira edonorentzat, ez aliatuak.

Ipuin hau sinesgarriagoa da termino estrategikoetan adierazten denean: adibidez, “Iraultza bakoitzak arrakasta du indar armatuek euren parekoen aurka borrokatzeari uko egiten dioten unean; beraz, polizia gure aldera

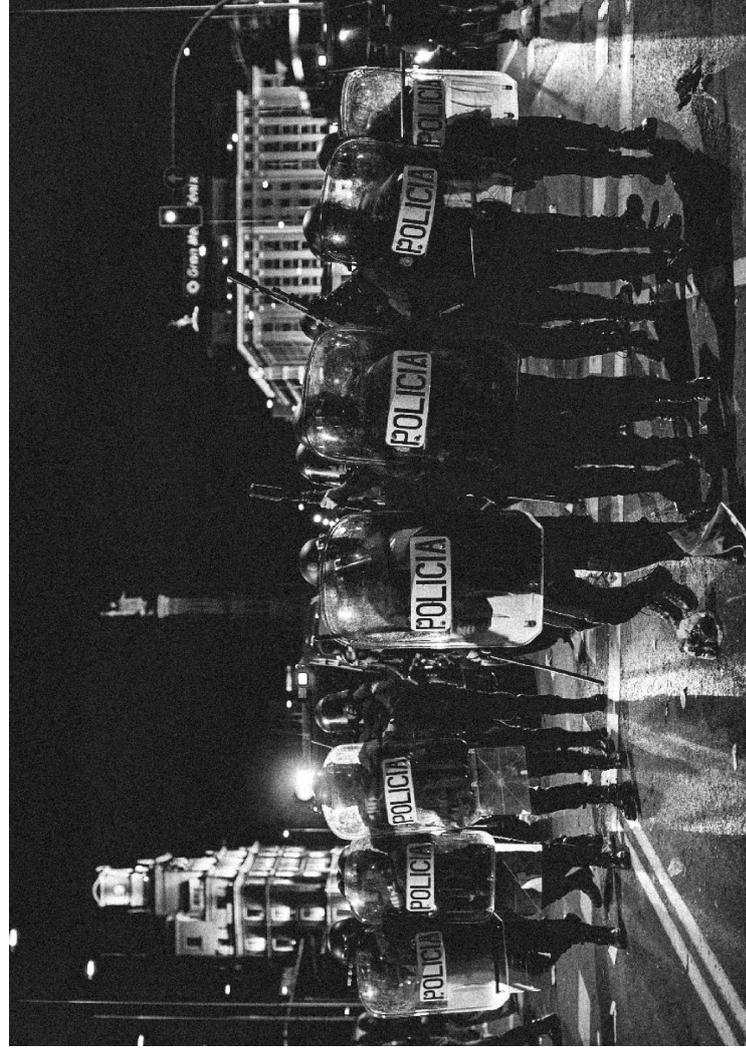
beste batzuk atzean utzita, prestatu behar gara bai kaleetan zein gure geletan aurre egiteko; ezin dugu espero fronte batean irabaztea, beste batean borrokatu gabe. Ez ditugu etsai uniformatuekin ditugun liskarrak fetitxe bat bihurtu behar, ez ditugu gure aldean dauden botere-harremanak ahaztu behar, baina ezin gara ezta ere gure zapalkuntzaren xehetasunak modu ez hierarkiko batean kudeatzearekin bakarrik konformatu.

6.- Poliziak gu babestea behar dugu

Horren arabera, etorkizun urrun batean polizia-rik gabeko gizarte batean bizi ahal ginatekeen arren, gaur egun behar dugu, jendea ez baitago prest elkarrekin modu baketsuan bizitzeko talde armaturik gabe. Indarkeria polizialak mantentzen duen gizarte-desberdintasuna eta beldurra bakea balira bezala! Poliziak, batzuetan, gauza onak egiten dituela argudiatzen dutenek, gauza horiek berak, beste bide batzuetatik ez liratekeela lortuko frogatzearen ardura dute.

Nolanahi ere, ez litzateke polizia-rik gabeko gizartea bat-batean, gaue-rik goizera agertuko, soilik norbaitek horma batean “polizia pikutara” dioen graffiti bat idatzi zuelako. Gure komunitateak poliziaren errepresiotik askatzeko behar den borroka luzeak, seguru asko, elkarrekin bakean bizitzen ikasi arte jarraitu egingo du; bere gatazkak konpondu ezin dituen komunitate batek, ezin du espero askoz botere-ua goa den okupazio-ndar baten aurka arrakasta izatea. Bien bitartean, poliziaren aurkako jarrera, indarkeria zapaltzailearen iturri latzenetako baten aurkako jarrera gisa ikusi beharko litzateke, ez polizia gabe indarkeria-rik egongo ez litzatekeenaren ikuspuntu gisa. Halere, inoiz polizia garaitu eta desegin badezakegu, ziur aski gai izango gara hain antolatuek ez dauden mehatxuen aurka geure burua defendatzeko.

limurtzean zentratu behar gara”. Baina poliziak ez dira edozein langile; euren bizirautea nagusitasunaren ordenaren defentsan oinarritzea aukeratu zutenak dira, eta, beraz, ez dute hau aldatu nahi dutenekin aliatzeko joerarik izango. Testuinguru horretan, zentzu handiagoa du poliziaren aurka egiteak, haren elkartasuna bilatzeak baino. Nagusiei zerbitzatzen dieten bitartean, ezin dira aliatuak izan; polizia-erakundea salatuz eta agenteak banaka desmoralizatuz, bizirauteko beste bide batzuk bilatzera animatzen ditugu, egunen batean haiekin kausa komun bat aurki dezagun.

3.- Agian sagar ustelak egon daiterke, baina polizia agenteak pertsona onak dira

Beharbada polizia agente batzuk asmo onekoak izango dira, baina berriro ere, haien kontzientzia ordeztu agindua jarraitzen dituzten heinean, ezin da konfiantzarik izan eurengan. Garrantzitsua da erakundeen izaera sistematikoa ulertzea, bidegabekeria guztiak norbanakoen akatsei egotzi beharrean. Ezagutzen al duzu, arkakusoengatik atsekabetuta, bere behatzen artean bat harrapatzea lortu zuen gizonaren istorioa? Denbora luzez aztertu zuen, berriro lepoan jarri baino lehen, handik hartu baitzuen. Bere lagunek, harrituta, zergatik itzuli zuen galdetu zioten. “Horrek ez zidan kosk egiten”, azaldu zuen.

Arma, ekipo eta zaindaritza guztiekin, polizia garaiezina dirudi, baina hau ilusio bat da. Hainbat muga ikusezinez mugatuta daude, burokrazia, iritzi publikoa, komunikazio-akatsak eta gainkargatutako sistema judiziala. Adibidez, pertsona asko garraiatzeko eta prozesatzeko ibilgailurik edo instalaziorik ez badute, ezin dute atxiloteta masiborik egin.

Horregatik, eurek erasotzeko erabili izan diren gas negar-eragile latez soilik armatuta dagoen jendarte anitz batek, polizia-indar antolatutako eta hobeto hornitu bati aurre egin diezaiolke; gizarte-asalduraren eta indar militarren arteko gatazkek ez dituzte liskar militarren arauak jarraitzen. Polizia aztertu, eta zertarako prest dauden aurreikusten dutenek (zer egin dezaketen eta zer ez) askotan abilezia handiagoz erantzuten diote, eta gainditzea lortzen dute.

Garaipen txiki hauek bereziki inspiratzaileak dira egunerokotasunean poliziaren indarkeriaren uztarripean daudenentzat. Gure gizartearen inkontziente kolektiboan, polizia da errealitatearen azken gotorlekua, gauzek bere horretan jarraitzea bermatzen duen indarra; euri aurre egitea eta irabaztea, aldi batez bada ere, errealitatea negoziagarria dela erakusten du.

5.- Polixia benetako etsaiarengandik distraxio bat besterik ez da, ex du gure haserrean edo arretoa merezi

Ai, tirania ez da politikariaren edo enpresariaren kontua bakarrik; eurek boterea gal lezakete agindua betetzen dituztenik gabe. Euren domeinua zalantzan jartzen dugunean, boterean mantentzen dituen menpekotasuna ere zalantzan jartzen dugu, eta lehenago edo beranduago menderatzen gaituztenei aurre egingo diegu. Hau esanda, egia da polizia ez dela gure komunitateetako zapalkuntza dinamikak baino integralagoa hierarkiarekiko; fenomeno berberen kanpoko adierazpena baino ez da, eskala handiagoan. Menderatzeari bere forma guztietan aurre egiten badiogu, haren forma jakin batzuen aurka bakarrik espezializatu beharrean